

tilsvarende Forhold, om ikke under Kultusministeriet, saa dog under Justitsministeriet. Vi have jo der Sindsdygeanstalterne, hvis Direktion bestaar af Overlægen og et Par Medlemmer til, og der er, saa vidt jeg ved, Overlægen Formand, den virkelige Leder, hvad der synes at gaa meget godt. Selv om en dygtig Overlæge gaar bort, faar man dog en anden, som kan udfylde Pladsen, og hvor højt jeg end sætter Professore Kæller — jeg tror ogsaa, det vil være meget vanskeligt at finde hans jævnlige — tvivler jeg, dog ikke om, at der ogsaa efter Kællers Tid vil kunne findes en Mand med Dygtighed og Indsigt i disse Sager, til hvem man derfor ogsaa kunde betro den Plads i Direktionen, som nu er tiltænkt Professor Kæller. Men jeg skal endvidere gøre opmærksom paa, at naar der foreslaaes, at Forstanderen skal være Direktionsformand, sker det under Hensyn til, at den Tilstand, vi nu have, forhaabentlig ikke skal være ret længe. Vi ere gaaede ud fra, at den Tanke, som hidtil har fundet Bifald i Kultusministeriet — at samtlige Landsvageanstalter skulle sammensmeltes — vilde gaa igennem lidt før eller senere, og jeg tror derfor, at naar vi nu ere gaaede ind paa denne Ordning af Direktionsforholdene ved de Kællerste Landsvageanstalter, have vi haft for Øie, at dette nærmest var at betragte som en midlertidig Ordning, indtil man naaede til en anden Fællesordning af Landsvageanstalterne end den Ordning, som, hvad Direktionen angaar, er fastslaaet i Udvalgets § 5. — Med Hensyn til Revisionen havde den højtærede Minister særlig store Betæneligheder. Man forrykkede derved Forholdet mellem Rigsdagen og Administrationen. Jeg skal erkende, at efter den senere Perodes Udvikling af Forholdet mellem Rigsdagen og Administrationen ser dette jo lidt farligt ud. Man forrykker Forholdet siger den ærede Minister. Jeg tror, at den højtærede Kultusminister tager fejl deri. Forholdet er jo ikke det, at Rigsdagen her vil bryde ind paa et Omraade, hvor Administrationen i Forvejen har en Myndighed. Forholdet er jo med Hensyn til Landsvageanstalterne det, at Kultusministeren ikke har noget over dem at sige. Der har Kultusministeriet ikke andet at gøre end at have Ansvar for Uddelingen af de Statsmidler, som fordeles dertil. Man kan kun sige, at Kultusministeriet her har det almindelige Overtilsyn, som det har med alle Undervisningsanstalter i Landet, saa man kan ikke sige, at Kultusministeriet har nogen egentlig Myndighed over de Kællerste Landsvage-

anstalter; det leder dem ikke. Det er private og uafhængige Anstalter. Den eneste Afhængighed, der der virkelig eksisterer, er den, at de Kællerste Anstalter skulle have deres Bidrag fra Staten lige som Gl. Ballehus, og den højtærede Minister vil dog vistnok erkende, at Gl. Ballehus og Ebberødgaard ere aldeles uafhængige af Ministeriet og at naar der ved dem eksisterer en større Afhængighed, ligger det i det bekendte tilfældige Forhold, at Direktøren for Gl. Ballehus med Ebberødgaard tillige er Departementschef i Kultusministeriet. Jeg kan forøvrigt ikke erkende, at det egentlig skulde konstituere nogen stærk Afhængighed. Jeg har snarere det modsatte Indtryk, at den Omstændighed, at Departementschefen i Kultusministeriet og Direktøren for Ballehus er en og samme Person, snarere betinger en større Uafhængighed og Frihed for Ballehusets Styrelse, end den ellers vilde have. Den højtærede Minister kan ikke sige, at disse Anstalter, der her er Tale om, fortære paa samme Maade under Ministeriet, som for Eksempel Latinstolerne. Den højtærede Minister opfordrede selv til denne Sammenligning, idet han nævnte Metropolitanstolen og andre Latinstoler til Sammenligning med, hvad der her er Tale om, men saaledes er Forholdet ikke her. Både Gl. Ballehus og de Kællerste Anstalter ere voksede op ved privat Initiativ og af private Midler samt have været ledede af Mænd, som have staaet uafhængige af Administrationen. Her er altsaa ikke Tale om, at Rigsdagen vil bryde ind og tage nogen Del af en Myndighed, som Ministeriet i Forvejen er i Besiddelse af, Ministeriet besidder ikke nogen administrativ Myndighed over for disse Anstalter, men har kun der det samme Tilsyn, som det har over hele det danske Rige, for saa vidt angaar Undervisning og Opdragelse, men ikke mere, og saa desuden Ansvar for Uddelingen af de Midler, som bevilges fra Rigsdagens Side, men nogen egentlig Myndighed har Ministeriet ikke der. Derfor tager man ikke noget fra Ministeriet, thi der eksisterer ikke der nogen administrativ Myndighed, altsaa ikke noget, der kan forrykkes. Nej, her er Tale om at bygge en Institution op saa at sige fra ny af, og den skal bygges op ved Kræfter fra forskellige Sider, fra Rigsdagen, fra Ministeriet og fra forskellige andre Sider, og det Fællesskab, som saaledes skulde indtræde ved Anstalterne, har netop fundet et godt og korrekt Udtryk ved Udvalgets Forslag om Revisionen. Jeg tror ikke et eneste Medlem — og jeg trøster mig til her ogsaa at tale paa Højres Vegne — ønsker, at disse An-